

РЕШЕНИЕ

№ 6917

гр. София, 18.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 21.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **2619** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 231, ал. 1, предл. второ от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) във вр. чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Б. С. К. от [населено място] против Заповед № 8121к-982 от 24.02.2022 г. на министъра на вътрешните работи, с която на основание чл. 226, ал. 1, т. 5 от ЗМВР във вр. чл. 9 от Наредба № 8121з-311 от 17 юли 2014 г. за реда за прекратяване на служебното правоотношение на държавните служители в МВР (обн., ДВ, бр. 60 от 22.07.2014 г., в сила от 22.07.2014 г. с последно изменение бр. 93 от 30.10.2020 г. в сила от 30.10.2020 г.) е прекратено служебното му правоотношение на държавен служител в Министерството на вътрешните работи – старши комисар - поради съкращаване на заеманата длъжност „заместник – директор на Главна дирекция „Гранична полиция“ – МВР и отказ да заеме друга предложена му длъжност.

В жалбата е застъпено становище за незаконосъобразност на оспорената заповед като постановена в нарушение на административно-производствените правила и материалния закон, при превратно упражняване на правомощията от органа по назначаване, в противоречие с основните принципи за съразмерност, добросъвестност и справедливост, последователност и предвидимост. Изложени са подробни съображения за липса на реално съкращаване на длъжността, заемана от жалбоподателя и неспазване на процедурата по чл. 226, ал. 5 от ЗМВР, доколкото не са предложени всички вакантни и съответни на заеманата от жалбоподателя длъжност

към момента на съкращаването. С тези аргументи е мотивирано искането за отмяна на оспорения индивидуален административен акт.

Ответникът – Министърът на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Счита издадената заповед за законосъобразна и предлага на съда да отхвърли жалбата като неоснователна по подробно изложените съображения в представените по делото писмени становища и бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – С. – град, след като извърши цялостна и задълбочена проверка и оценка на събрания и относим към предмета на спора доказателствен материал, в контекста на възраженията и становищата на страните, прие за установено от фактическа и правна страна:

Със Заповед № 8121К – 982 от 24.02.2022 г. издадена от министъра на вътрешните работи, в качеството му на орган по назначаването, по смисъла на чл. 158, ал. 1, т. 1, предл. второ от ЗМВР (л. 13 и л. 17 от делото), е прекратено служебното правоотношение на старши комисар Б. С. К. – заместник – директор на Главна дирекция „Гранична полиция“ – МВР, на основание чл. 226, ал. 1, т. 5 от ЗМВР във вр. чл. 9 от Наредба № 8121з-311 от 17 юли 2014 г. за реда за прекратяване на служебното правоотношение на държавните служители в МВР (обн., ДВ, бр. 60 от 22.07.2014 г., в сила от 22.07.2014 г. с последно изменение бр. 93 от 30.10.2020 г. в сила от 30.10.2020 г.), при съкращаване на длъжността и отказ на служителя да заеме друга предложена му длъжност. Заповедта е връчена на жалбоподателя в деня на издаването ѝ – 24.02.2022 г., видно от саморъчното отразяване на датата на запознаване и забележката, съответстваща на изискването по чл. 229 от ЗМВР, че служителят не ползва към този момент разрешен отпуск.

Жалбата срещу тази заповед е подадена на 09.03.2022 г., в срока по чл. 231, ал. 1 от ЗМВР, от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Страните не спорят по факта, че към момента на издаване на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение – 24.02.2022 г. жалбоподателят е имал статут на държавен служител на МВР, по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, и е заемал ръководна длъжност, по смисъла на чл. 143, ал. 1, т. 3 от ЗМВР, съответстваща на възложените му функции и притежаваната квалификация, съгласно утвърдения, със Заповед № 8121з – 140 от 24.01.2017 г., издадена от министъра на вътрешните работи (обн., ДВ, бр. 13 от 07.02.2017 г., в сила от 01.02.2017 г., с последно изменение бр. 16 от 25.02.2022 г.), Класификатор на длъжностите в МВР за служителите по чл. 142, ал. 1, т. 1 и т. 3 и ал. 3 от ЗМВР – пункт III, т. 2 на Приложение № 1 към Класификатора. Последващите изменения в Класификатора със заповеди № 8121з – 1118 от 08.10.2020 г. в сила от 01.11.2020 г. (обн., ДВ, бр. 91 от 23.10.2020 г.) и № 8121к – 139 от 07.02.2022 г. в сила от 25.02.2022 г. (обн., ДВ, бр. 16 от 25.02.2022 г.) не касаят статута на служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР и в този аспект, са неотнормирани към настоящия правен спор.

Със Заповед № 8121к – 1218 от 29.07.2014 г. на министъра на вътрешните работи (л. 39 – 89 от делото), на основание чл. 145, ал. 1 от ЗМВР и чл. 105 от Правилника за устройството и дейността на МВР (обн., ДВ, бр. 60 от 22.07.2014 г., приет с Постановление на Министерския съвет № 207 от 18.07.2014 г., с последно изм. и доп. ДВ, бр. 31 от 14.04.2021 г. в сила от 30.10.2020 г.) е утвърден щат на Главна дирекция

„Гранична полиция“ при МВР, който включва 1 висша ръководна длъжност – „директор на главната дирекция“ и 3 старши ръководни длъжности – „заместник директор на главната дирекция“.

В организационната структура на Главна дирекция „Гранична полиция“, съгласно така утвърдения щат са включени 3 дирекции :

– „Граничен контрол“

- „Противодействие на престъпността през държавната граница“

- „Миграция“.

Всеки един от служителите, заемащи старша ръководна длъжност – „заместник-директор на главната дирекция“ е изпълнявал и длъжността „директор на дирекция“, независимо от обстоятелството, че същите са предвидени като отделни длъжности в утвърдения Класификатор и се различават единствено по изискването за придобит стаж – за длъжността „заместник директор в главната дирекция“ се изисква стаж 10 г., а за длъжността „директор на дирекция в главната дирекция“ – изискването е за 8 г. стаж.

Жалбоподателят е изпълнявал длъжностите „заместник директор на главната дирекция и директор на Дирекция „Граничен контрол“ до 24.02.2022 г., когато въз основа на предложение на директора на ГД „ГП“ в докладна записка Рег. № 3282р-2920 от 07.02.2022 г. (л. 238 – л. 239 от делото) със Заповед № 8121к – 799 от 18.02.2022 г. на министъра на вътрешните работи (л. 232 от делото), на основание чл. 33, т. 9 и чл. 145, ал. 1 от ЗМВР е изменена заповедта на министъра рег. № 8121К – 1218 от 29.07.2014 г. за утвърждаване на щата на ГД „Гранична полиция“ и е съкратена 1 щатна бройка за държавен служител с висше образование – „заместник – директор на главната дирекция, старши комисар, магистър“.

В мотивите на цитираната в заповедта докладна записка на директора на ГД „Гранична полиция“ от 07.02.2022 г. е посочено, че поради „високия миграционен натиск, като особено силно това е изразено в зоната на отговорност на ГПУ – С., Ръководството на Главната дирекция счита включването на допълнителни сили и средства за противодействие на миграционния натиск и предотвратяване на незаконното преминаване през държавната граница за задача от първостепенна важност.“. Така е аргументирано предложението за съкращаване на 1 щатна длъжност „заместник директор на главната дирекция, старши комисар“ и разкриване на 1 щатна длъжност за държавен служител със средно образование – „полицай – старши полицай, младши инспектор“ в 01 Група „Охрана на държавната граница“ в Гранично полицейско управление С.. Отразено е, че заповедта за съкращаване на щатната длъжност влиза в сила в деня на издаването ѝ – 18.02.2022 г.

С Докладна записка рег. № 3282р – 3974 от 18.02.2022 г. (л. 19 – 20 от делото) директорът на ГД „Гранична полиция“ е уведомил министъра на вътрешните работи, че на жалбоподателя Б. К., на основание издадената Заповед № 8121к – 799 от 18.02.2022 г. за съкращаване на 1 щ. бр. за държавен служител с висше образование – „заместник директор, старши комисар, магистър“ и чл. 7, ал. 1 от Наредба № 8121з-310 от 17.07.2014 г. за преназначаване на държавните служители в Министерството на вътрешните работи (обн., ДВ, бр. 60 от 22.07.2014 г., в сила от 22.07.2014 г. с последно изменение бр. 93 от 30.10.2020 г. в сила от 30.10.2020 г.), са предложени за заемане, включените в утвърдения от него (директора на главната дирекция) Списък рег. № 3282р-3871 от 18.02.2022 г. на вакантните длъжности в ГД „Гранична полиция“ (л. 22 от делото). С протокол рег. № 3282р – 3875 от 18.02.2022 г.

(л. 23 от делото), в присъствието на началник отдел „Човешки ресурси“ – ГД „ГП“ и началник сектор „Кадрова дейност в централните структури и СОВН, автоматизирана информационна система и картотеки“ в отдел „Човешки ресурси“ – ГД „ГП“, е документиран отказът на жалбоподателя – старши комисар Б. С. К. да заеме някоя от предложените му длъжности.

Въз основа на тези данни, позовавайки се на разпоредбите на чл. 226, ал. 1, т. 5 от ЗМВР и чл. 9 от Наредба № 8121з-311 от 17.07.2014 г. за реда за прекратяване на служебното правоотношение на държавните служители в Министерството на вътрешните работи, директорът на ГД „Гранична полиция“ е предложил да бъде прекратено служебното правоотношение на старши комисар Б. К. – заместник - директор на ГД „ГП“.

В деня на издаване на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение – 24.02.2022 г., непосредствено след връчването ѝ на жалбоподателя, е оформен Акт за сдаване на длъжността (л. 18 от делото), в съответствие с разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от Наредба № 8121з-311 от 17.07.2014 г. за реда за прекратяване на служебното правоотношение на държавните служители в МВР.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че:

- към момента на съкращаване на 1 щатна бройка за държавен служител с висше образование – „заместник – директор, старши комисар, магистър“ в ГД „Гранична полиция“ – 18.02.2022 г. е била в сила Заповед № 8121К-453 от 26.01.2017 г. на министъра на вътрешните работи (л. 159 – 190 от делото), с която е изменен щата на ГД „Гранична полиция“, утвърден с т. I от Заповед № 8121К – 1218 от 29.07.2014 г., последно изменена със Заповед № 8121К – 5359 от 30.12.2016 г. Съгласно тази заповед за една от трите щатни бройки за „заместник директор на Главната дирекция“ не е предвидено да съвместява и ръководната длъжност директор на дирекция (л. 160 от делото), но жалбоподателят не е бил назначен на тази длъжност;

- със Заповед № 8121К-2717 от 22.03.2022 г. (л. 233 от делото), на основание чл. 33, т. 9 и чл. 145, ал. 1 от ЗМВР, и докладна записка рег. № 3282р-4819 от 02.03.2022 г. на директора на ГД „Гранична полиция“, е разкрита отново 1 старша ръководна длъжност в Главна дирекция „Гранична полиция“ за държавен служител с висше образование – „заместник-директор, той и директор на Дирекция „Граничен контрол“ със специфично наименование „старши комисар“, магистър, директор на Дирекция „Граничен контрол“.

От представената по делото информация рег. № 8121р – 9624 от 16.05.2022 г., изготвена от зам. директора на Дирекция „Човешки ресурси“ при МВР (л. 282-284 от делото), е видно, че със Заповед № 8121К – 6435 от 13.05.2021 г. на министъра на вътрешните работи е изменена Заповед № К – 7609 от 25.06.2010 г. за утвърждаване на щата на Ръководството на МВР и е създадено Звено за подпомагане на министъра, по чл. 33, т. 1 от ЗМВР (З.). Към 24.01.2022 г. в З. са били включени 7 щатни бройки за ръководни длъжности, а именно:

- 1 щатна бройка директор, със специфично наименование „главен комисар“
- 4 щатни бройки заместник – директор, „старши комисар“
- 2 щатни бройки директор I степен, „старши комисар“.

В периода 24.01.2022 г. – 30.04.2022 г. със заповеди на министъра на вътрешните работи по щата на З. са извършени следните промени

м. януари 2022 г. със заповед № 8121к – 265 от 18.01.2022 г. е съкратена 1 щатна бройка директор I степен, старши комисар и е разкрита 1 щатна бройка заместник –

директор, старши комисар

м. февруари 2022 г. – са извършени промени със заповеди

№ 8121к – 654 от 04.02.2022 г.;

№ 8121к – 673 от 07.02.2022 г.;

№ 8121к – 679 от 08.02.2022 г.

и № 8121к – 801 от 18.02.2022 г.

- на 04.02.2022 г. е съкратена разкритата на 18.01.2022 г. 1 щатна бройка заместник – директор, старши комисар и е разкрита 1 щатна бройка директор II степен, старши комисар

- на 07.02.2022 г. и на 08.02.2022 г. щатната численост на З. е увеличена с 1 щатна бройка за длъжността „заместник – директор, старши комисар“, считано от 04.02.2022 г. (възстановена е закритата със заповедта от 04.02.2022 г.), и с 1 щатна бройка за длъжността „заместник директор, I младши ранг“

- на 18.02.2022 г. е съкратена 1 щатна длъжност „заместник директор, старши комисар“

м. март 2022 г. – са извършени промени със заповеди

№ 8121к – 1101 от 01.03.2022 г.

№ 8121к – 1358 от 09.03.2022 г.

и № 8121к – 1505 от 10.03.2022 г.

- на 01.03.2022 г. е съкратена разкритата на 07.02.2022 г. 1 щатна длъжност заместник – директор, I младши ранг

- на 09.03.2022 г. щатната численост на З. е увеличена с 1 щатна бройка за длъжността „директор, I степен, старши комисар“

- на 10.03.2022 г. е съкратена 1 щатна длъжност „заместник директор, старши комисар“ и е разкрита 1 щатна длъжност „директор, V старши ранг“

м. април 2022 г. – със заповеди № 8121к – 3229 от 01.04.2022 г. и № 8121к – 3748 от 27.04.2022 г. е съкратена 1 щатна длъжност „директор, I степен, старши комисар“ и е разкрита 1 щатна бройка за длъжността „директор, III степен, старши комисар“.

В информацията са посочени поименно служителите на МВР, заемали длъжности в З. по чл. 33, т. 1 от ЗМВР, в периода 24.01.2022 г. – 30.04.2022 г.

Сред тях е и жалбоподателят Б. К..

За него е отразено, че на 19.01.2022 г., на основание чл. 165, ал. 1 и ал. 2, предл. второ, ал. 3 и ал. 5 от ЗМВР във вр. чл. 12, ал. 1, т. 1, ал. 2 и чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 8121з-310 от 17.07.2014 г. за преназначаване на държавните служители в МВР, е преназначен за срок от 6 месеца на една от вакантните към този момент длъжности „заместник директор, със специфично наименование „старши комисар“. Уточнено е, че на 17.02.2022 г. – месец след преназначаването – същото е прекратено. Този факт се установява и от приложеното заверено копие от Заповед № 8121К – 795/17.02.2022 г. на министъра на вътрешните работи (л. 240 от делото).

Въз основа на така установените релевантни за правния спор фактически обстоятелства, настоящият съдебен състав прие за установено от правна страна:

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган, по смисъла на чл. 227 във вр. чл. 158, т. 1, предл. второ във вр. чл. 33, т. 7 от ЗМВР, в съответствие с изискванията за форма и съдържание, регламентирани в чл. 2 от Наредба № 8121з-311 от 17.07.2014 г. за реда за прекратяване на служебното правоотношение на държавните служители в МВР. Посочени са правното и фактическо основание за издаването ѝ.

Основателни са твърденията в жалбата за допуснати нарушения на материалния закон и на основните принципи по чл. 6, чл. 12 и чл. 13 от АПК при издаване на оспорената заповед, които предпоставят отмяната ѝ като незаконосъобразна:

- не е налице реално съкращаване на заеманата от жалбоподателя длъжност, въпреки фактическото намаляване на една от трите щатни длъжности за заместник – директор на ГД „Гранична полиция“, предвидена в Приложение № 1 към утвърдения Класификатор на длъжности в МВР и в действащото щатно разписание, утвърдено със Заповед № 8121К – 453 от 26.01.2017 г. на министъра на вътрешните работи

- не е спазена процедурата по чл. 226, ал. 5 от ЗМВР

- заповедта е издадена при превратно упражняване на властническите правомощия на органа по назначаване и не съответства на легитимната цел в закона.

Категорично от събраните по делото доказателства се установява, че към момента на прекратяване на служебното му правоотношение – 24.02.2022 г. жалбоподателят е изпълнявал две от предвидените ръководни длъжности, по смисъла на чл. 143, ал. 1, т. 3 от ЗМВР, в утвърдения, на основание чл. 143, ал. 2 от ЗМВР, Класификатор на длъжностите в МВР за служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 и т. 3 и ал. 3 от ЗМВР (Заповед № 8121з – 140 от 24.01.2017 г. издадена от министъра на вътрешните работи, в сила от 01.02.2017 г.), а именно посочените в Приложение № 1, пункт III - ГД „Гранична полиция“

т. 2 – заместник директор (в Главната дирекция), старши комисар,

т. 3 – директор (дирекция в Главната дирекция), старши комисар,

което се установява и от Заповед № 8121К – 453 от 26.01.2017 г. издадена от министъра на вътрешните работи за изменение на щатните длъжности в ГД „Гранична полиция“ (л.159 – 190 от делото) . Със същото йерархично ниво е била и заеманата от него длъжност в периода на едномесечното му временно преназначаване в 3. по чл. 33, т. 1 от ЗМВР.

Според легалната дефиниция на понятието „длъжност в администрацията“ в чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на класификатора на длъжностите в администрацията (*в сила от 01.07.2012 г., приета с ПМС № 129 от 26.06.2012 г., обн. ДВ бр. 49 от 29 юни 2012 г.*) това е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража, на Закона за митниците или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. За да е налице реално съкращаване на заеманата длъжност, по смисъла на чл. 226, ал. 1, т. 5 от ЗМВР, трябва да е установено, че тази длъжност вече не фигурира като нормативно определена позиция в длъжностното разписание на съответната администрация и едновременно с това е престанала да съществува като система от функции, задължения и изисквания или те

са толкова значително изменени, че да налагат извод за качествено нова длъжност. Съкращаване на длъжност е налице и при намаляване на щатните бройки.

В предложението на директора на ГД „ГП“ до министъра е посочено, че заеманата от жалбоподателя длъжност „заместник директор на главната дирекция, старши комисар“ следва да се трансформира в щатна длъжност за държавен служител със средно образование – „полицай – старши полицай, младши инспектор“ в 01 Група „Охрана на държавната граница“ в Гранично полицейско управление С.. Не са изложени аргументи за наличие на основания за закриване на предвидената в утвърдения класификатор и в утвърденото щатно длъжностно разписание ръководна длъжност – „директор на Дирекция „Граничен контрол“, която е заемана от жалбоподателя. В., ответната страна не твърди да са извършени промени в утвърдения щат на Главна дирекция „Гранична полиция“, които отразяват съкращаване на 1 щатна длъжност „директор на Дирекция „Граничен контрол“ непосредствено преди или след издаване на Заповед № 8121к – 799 от 18.02.2022 г. на министъра на вътрешните работи (л. 232 от делото), с която на основание чл. 33, т. 9 и чл. 145, ал. 1 от ЗМВР е изменена заповед рег. № 8121К – 1218 от 29.07.2014 г. за утвърждаване на щата на ГД „Гранична полиция“ и е **съкратена 1 щатна бройка за държавен служител с висше образование** – „заместник – директор, старши комисар, магистър“. Нещо повече, няма данни и за изменение на Правилника за устройството и дейността на МВР относно структурата на дирекциите, включени в състава на Главна дирекция „Гранична полиция“, съгласно в чл.7, ал. 2. По делото не е представен акт, а и от ответната страна не се твърди да е издаден такъв, с който функционалните задължения, изпълнявани от жалбоподателя К. като директор на Дирекция „Граничен контрол“ да са били делегирани на друг служител от заемащите ръководни длъжности в ГД „Гранична полиция“ след съкращаване на длъжността „заместник-директор на ГД „Гранична полиция“ и прекратяване на служебното му правоотношение. В този контекст, **съдът отчете и фактическото несъответствие** между издадената на 22.03.2022 г. министерска Заповед № 8121К-2717 (л. 233 от делото), с която само месец по-късно е **разкрита 1** старша ръководна длъжност в Главна дирекция „Гранична полиция“ за държавен служител с висше образование – „заместник-директор, със специфично наименование „старши комисар“, магистър. **той и директор на Дирекция „Граничен контрол“** и оспорената заповед, с която е **съкратена 1 щатна бройка** за държавен служител с висше образование – „**заместник – директор, старши комисар, магистър**“ - № 8121к – 799 от 18.02.2022 г. (л. 232 от делото).

По изложените съображения, настоящият съдебен състав счете за съответни на липсата на фактически основания възраженията в жалбата за неправилно позоваване на основанието по чл. 226, ал. 1, т. 5 от ЗМВР при прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя, което предпоставя и отмяна на оспорения административен акт, на основание чл. 146, т. 4 от АПК.

Основателно е и възражението за неспазване на процедурата по чл. 226 ал. 5 от ЗМВР. Въпреки, че ЗМВР не дефинира конкретните белези, въз основа на които дадена длъжност може да бъде определена за „подходяща“, разпоредбите на ал. 2 и ал. 3 на чл 164 от ЗМВР ограничават правомощията на административния орган да преназначава служители само на „**съответния вид длъжност**“, която следва да е съобразена с критериите на чл. 143, ал. 1 от ЗМВР. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 7, ал. 6 от Наредба № 8121з-310 от 17.07.2014 г. за преназначаване на държавните

служители в МВР.

Хипотезата на чл. 226, ал. 5 от ЗМВР е специална и е относима единствено по отношение на лимитативно посочените в нея прекратителни основания, сред които е и това по чл. 226, ал. 1, т. 5 от ЗМВР. Преценката дали е налице друга подходяща за заемане длъжност е дължима с оглед проверката за наличие на юридически факти, изключващи прекратяването на служебното правоотношение. Тя трябва да е конкретна и да е подчинена единствено на изследването дали съпоставяната друга длъжност съответства на професионалната квалификация на служителя, както и на всички обективни обстоятелства от значение за способността му да изпълнява включените в утвърдената типова длъжностна характеристика функции, задължения и изисквания.

В приложения, утвърден от директора на Главна дирекция „Гранична полиция“ Списък рег. № 3282р-3871 от 18.02.2022 г. на вакантните длъжности в ГД „Гранична полиция“ (л. 22 от делото), предложени за заемане на жалбоподателя, са включени общо 7 длъжности, които не са част от организационните структури на трите дирекции в ГД „Гранична полиция“ – дирекция „Граничен контрол“, дирекция „Противодействие на престъпността през държавната граница“ и дирекция „Миграция“ и са с местоизпълнение населени места, значително отдалечени от мястото на изпълнение на заеманата съкратена длъжност. Само една от седемте длъжности е включена като ръководна длъжност в пункт III.2 на Приложение № 1 от утвърдения Класификатор на длъжностите в МВР за служителите по чл. 142, ал. 1, т. 1 и т. 3 и ал. 3 от ЗМВР, а именно - „началник сектор „Гранично наблюдение“ – главен инспектор“ в Регионална дирекция „Гранична полиция“ С.. Три от тях са предвидени като ръководни длъжности в пункт III.2.1 на Приложение № 1 от утвърдения Класификатор на длъжностите в МВР за служителите по чл. 142, ал. 1, т. 1 и т. 3 и ал. 3 от ЗМВР, а именно - „началник I степен (ГПУ) – комисар“ в ГПУ – Е. при РД „Гранична полиция“ Е. и „началник на група „Охрана на държавната граница“ – старши инспектор“ в ГПУ Ново село и в ГПУ Златарево, а останалите три – „полицейски инспектор VI-V степен, инспектор“ - не са съответни на вида на заеманата длъжност от жалбоподателя, тъй като са „изпълнителски“, по смисъла на чл. 143, ал.1, т. 6 от ЗМВР.

Приложената в хода на съдебното производство Справка за вакантните длъжности към момента на съкращаване на длъжността „заместник директор на Главната дирекция „Гранична полиция“ – 18.02.2022 г. в Главна дирекция „Гранична полиция“ (л. 288 от делото) сочи, че няма такива, които отговарят на изискванията на чл. 164, ал. 2 от ЗМВР и чл. 7, ал. 6 от Наредба № 8121з-310 от 17.07.2014 г. за преназначаване на държавните служители в МВР и които е могло да бъдат предложени за заемане от жалбоподателя в процедурата по чл. 226, ал. 5 от ЗМВР. Правомерното прекратяване на служебното му правоотношение е предпоставяло да му бъдат предложени съответни по вид на заеманата от него към този момент длъжност, а в случай, че не е имало вакантни в ГД „Гранична полиция“, административният орган е бил задължен да приложи разпоредбата на чл. 7, ал. 2 от Наредба № 8121з-310 от 17.07.2014 г. за преназначаване на държавните служители в МВР и да изиска информация и от другите структури на МВР. Неспазването на нормативно предвидения ред за преназначаване съществено нарушава административно-производствените правила

при изпълнение на процедурата по чл. 226, ал. 5 от ЗМВР и основателно се сочи и от жалбоподателя като основание за отмяна на оспорената заповед по чл.146, т. 3 и т. 4 от АПК.

Издадената заповед за прекратяване на служебното правоотношение на жлабоподателя Б. К. не съответства и на легитимната цел на закона. Основен принцип при упражняване на правомощията на административния орган е принципът на съразмерност, дефиниран в нормата на чл. 6, ал. 1 от АПК. Спазването му в конкретния случай е предполагало да се пристъпи към съкращаване на една от заеманите от жалбоподателя ръководни длъжности в организационната структура на Главна дирекция „Гранична полиция“ – „заместник директор на Главната дирекция“ с единствената цел - да се оптимизира дейността на службата и да се повиши ефикасността и ефективността при изпълнение на възложените ѝ специфични функции по чл. 39, ал. 3 от ЗМВР - на национална специализирана структура, осъществяваща дейностите по чл. 6, ал. 1, т. 1 – 3 и т. 6 – 9 от ЗМВР в граничната зона, в зоните на граничните контролно – пропускателни пунктове, международните летища и пристанища, във вътрешните морски води, териториалното море, прилежащата зона, континенталния шелф, българската част на река Д. и другите гранични реки и водоеми.

В конкретния случай обаче

- временният характер на съкращаването на една от заеманите от жалбоподателя Б. К. ръководни длъжности в структурата на ГД „Гранична полиция“ - „заместник директор на ГД „Гранична полиция“ – в рамките само на 1 месец, **считано от 18.02.2022 г. до 22.03.2022 г.**, когато отново е разкрита със Заповед № 8121К-2717, издадена от министъра (*л. 233 от делото*), и то въз основа на предложение на директора на ГД „Гранична полиция“ **от 02.03.2022 г.** (*Докладна записка рег. № 3282р-4819*), изготвено **6 дни след прекратяване** на служебното правоотношение на К.,

- непредприемането на действия по актуализиране на щатното разписание на длъжностите в ГД „Гранична полиция“ след извършеното съкращаване на 1 от ръководните длъжности и разкриване на изпълнителска длъжност в една от териториалните структури – ГПУ С., съгласно заповедта на министъра на вътрешните работи № 8121К – 799 от 18.02.2022 г.,

- краткотрайното преназначаване на жалбоподателя **в периода 19.01.2022 г. – 17.02.2022 г.** в структурно Звено към министъра на вътрешните работи, което не е било нормативно регулирано нито с Правилника за устройството и дейността на МВР, нито с Приложение № 1 на утвърдения Класификатор на длъжностите в МВР за служителите по чл. 142, ал. 1, т. 1 и т. 3 и ал. 3 от ЗМВР, въпреки че е било създадено още през м. май 2021 г. и че утвърдените в Класификатора длъжности за държавни служители с висше образование по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР в Ръководството на МВР са само две - т. 1 главен секретар на МВР и т. 2 заместник главен секретар на МВР,

- липсата на данни за делегиране на изпълняваните от жалбоподателя функционални задължения, включени в длъжностната характеристика на „директор на дирекция „Граничен контрол“ при Главна дирекция „Гранична полиция“ в периода от прекратяване на служебното му правоотношение – 24.02.2022 г. до разкриването на

новата щатна длъжност „заместник директор на ГД „Гранична полиция“, той и директор на Дирекция „Граничен контрол“ – на 22.03.2021 г.

- прекратяването на служебното правоотношение на жалбоподателя, без да му е връчвано предизвестие по чл. 228, ал. 1, предл. първо от ЗМВР

са все обективни факти, въз основа на които може да се направи категоричен извод, че прекратяването на служебното правоотношение на един високо квалифициран служител на МВР, разполагащ с необходимия образователен ценз - „магистър“ и професионален опит - стаж повече от 10 години, не е било подчинено на предвидената легитимна цел да се оптимизира дейността на ГД „Гранична полиция“, за да се повиши ефективността и ефикасността на изпълняваните специфични задължения по ЗМВР. В конкретния случай при упражняване на правомощието си по чл. 33, т. 7 от ЗМВР, административният орган е предприел последователни действия, за да се стигне до персонално отстраняване на конкретния служител от структурата на МВР, в какъвто смисъл са и депозираните свидетелски показания.

В приложените доказателства по делото не се съдържат данни, въз основа на които може да се установи защо ответникът е приел, че със съкращаването на длъжността „заместник директор на ГД „Гранична полиция“ в периода 18.02.2022 г. – 22.03.2022 г. ще се осигури по-добра функционалност при организацията и изпълнението на възложените дейности, нито как тези кадрови промени ще рефлектират върху повишаване качеството на изпълнение на поставените задачи, при положение, че се прекратява служебно правоотношение на по-опитен и по-квалифициран служител, а неговата длъжност се трансформира в длъжност от по-ниско йерархическо ниво, с по-ниски изисквания както за образователен ценз, така и за професионален опит.

Дискрецията при упражняване на оперативната самостоятелност от органа по назначаване е лимитирана от спазването на принципите за съразмерност (*чл. 6 от АПК*), последователност и предвидимост (*чл. 13 от АПК*) и регламентираните в чл. 141 от ЗМВР основни принципи на управление при професионалното развитие на служителите по чл. 142, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗМВР. Тя е подчинена и на изискванията на чл. 37, ал. 3 и ал. 4, чл. 143, ал. 2, ал. 3 и ал. 4 и чл. 156 от ЗМВР, които не се дерогират от реда, по който се изготвят и утвърждават функционалните задължения, организационните структури и щатовете на структурите по чл. 37 и чл. 33, т. 7 от ЗМВР, съгласно чл. 145, ал. 1 и ал.2 от ЗМВР.

Констатираните нарушения на материалния закон, неспазването на принципите по чл. 6 и чл. 13 от АПК и чл. 141 от ЗМВР и допуснатите съществени нарушения на административно-производствените правила при прилагането на процедурата по чл.226, ал. 5 от ЗМВР предпоставят отмяната на оспорената заповед като незаконосъобразна и непропорционално засягаща права и законни интереси в по-голяма степен от необходимата за целта, за която е издадена. В този смисъл е и константната съдебна практика Р. 6057 от 19.05.2016 г. по адм. д. 11523/2015 г., V отд. на ВАС; Р. 14355 от 28.12.2016 г. по адм. д. 7376/2015 г., V отд. на ВАС; Р. 1381 от 02.02.2017 г. по адм. д. 13457/2016 г. на ВАС, 5-членен състав; Р. 3244 от 16.03.2017 г. по адм. д. № 11720/ 2015 г. по описа на ВАС, V отд.; Р. 7694 от 19.06.2017 г. по адм. д. № 5309/2017 г. на 5-членен състав на ВАС; Р. 10276 от 11.10.2021 г. по адм. д. 4365/2021 г. V отд. на ВАС; Р. 6655 от 05.07.2022 г. по адм. д. 4231/2022 г., V отд. на

ВАС и Р. 7294 от 19.07.2022 г. по адм. д. 4454/2022 г., V отд. на ВАС.

От жалбоподателя не са представени доказателства за направени разноски, а такива не са претендирани и от пълномощниците му, поради което независимо от изхода на спора, съдът не дължи произнасяне по реда на чл. 143, ал. 1 от АПК.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК във вр. чл. 231 от ЗМВР, Административен съд - София град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Б. С. К., от [населено място] № 8121з-982 от 24.02.2022 г. издадена от министъра на вътрешните работи, с която на основание чл. 226, ал. 1, т. 5 от ЗМВР и чл. 9 от Наредба № 8121з-311 от 17.07.2014 г. е прекратено служебното му правоотношение на старши комисар – заместник – директор на Главна дирекция „Гранична полиция“ – МВР.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: